

la semnare

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA
ПРЕЗИДЕНТ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

Bd. Ștefan cel Mare nr. 154, MD-2073, Chișinău

Бул. Штефан чел Марэ, 154, MD-2073, Кишинэу

19 decembrie 2022

Nr. 02/1-499

Stimate Doamnă Președinte al Parlamentului,

În conformitate cu art. 86 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova și art. 14 alin. (3) din Legea privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova, prezint Parlamentului, spre examinare, proiectul de lege pentru formularea Declarației Republicii Moldova la Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, adoptată la New York la 21 decembrie 1965.

În calitate de organ responsabil pentru prezentarea proiectului de lege se desemnează Ministerul Justiției.

Cu stimă,

Nicolae TIMOFTI

Anexe: file.

Domnului Marian LUPU,
Președinte al Parlamentului

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA D.D.P. Nr. <u>3109</u> <u>19</u> <u>12</u> 20 <u>22</u> Ors
--

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 2203-87

Chişinău

10 decembrie 2012

Domnului Nicolae TIMOFTI,
Preşedinte al Republicii Moldova

Stimate Domnule Preşedinte,

Prin prezenta, Vă înaintăm spre examinare proiectul de lege pentru formularea Declaraţiei Republicii Moldova la Convenţia internaţională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.910 din 7 decembrie 2012.

Organul responsabil pentru prezentarea în Parlament este Ministerul Justiţiei.

Anexă 22 file.

Cu respect,

Prim-ministru

Vladimir FILAT

Hodorogja I.
250-230

Casa Guvernului,
MD-2033, Chişinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-2-250101

Fax:
+ 373-2-242696

10 12 2012

Preşedinţia
Republicii Moldova

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 910

din 7 decembrie 2012

Chişinău

Privind aprobarea proiectului de lege pentru formularea Declaraţiei Republicii Moldova la Convenţia internaţională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, adoptată la New York la 21 decembrie 1965

Guvernul HOTĂRĂŞTE:

Se aprobă şi se prezintă Preşedintelui Republicii Moldova spre examinare proiectul de lege pentru formularea Declaraţiei Republicii Moldova la Convenţia internaţională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, adoptată la New York la 21 decembrie 1965.

VLADIMIR FILAT

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor externe
şi integrării europene

Iurie LEANCĂ

Ministrul justiţiei

Oleg Efrim

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

pentru formularea Declarației Republicii Moldova la Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art.1. – Republica Moldova formulează următoarea Declarație la Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, adoptată la New York la 21 decembrie 1965, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 707-XII din 10 septembrie 1991:

„În conformitate cu articolul 14 alineatul 1 din Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, Republica Moldova recunoaște competența Comitetului pentru Eliminarea Discriminării Rasiale de a primi și de a examina comunicări emanînd de la persoane sau grupuri de persoane care se află în jurisdicția Republicii Moldova și pretind a fi victime ale violării de către Republica Moldova a vreunui dintre drepturile stabilite de Convenție, cu rezerva că acest Comitet nu va lua în considerare nici o comunicare fără constatarea că aceeași cauză nu este luată în considerare sau nu a fost deja luată în considerare în cadrul altei proceduri internaționale de anchetă sau reglementare.”

Art.2. – Guvernul va desemna organul responsabil de realizarea prevederilor articolului 14 al Convenției și va aduce actele sale normative în conformitate cu prezenta lege.

Art.3. – Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene va asigura pregătirea și remiterea către depozitar a Declarației prevăzute la articolul 1.

Președintele Parlamentului

**CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ
PRIVIND ELIMINAREA TUTUROR
FORMELOR DE DISCRIMINARE RASIALĂ***
ADOPTATĂ LA 21 DECEMBRIE 1965 LA NEW YORK

**INTERNATIONAL CONVENTION
ON THE ELIMINATION OF ALL FORMS
OF RACIAL DISCRIMINATION**
ADOPTED IN NEW YORK ON 21 DECEMBER 1965

**Adoptată și deschisă spre semnare de Adunarea generală a Națiunilor Unite prin Rezoluția 2106 (XX) din 21 decembrie 1965. Intrată în vigoare la 4 ianuarie 1969, conform dispozițiilor art. 19.*

În vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993

Statele părți la prezenta Convenție,

Considerând că la baza Cartei Națiunilor Unite stau principiile demnității și egalității ființelor umane și că toate statele membre s-au angajat să acționeze atât împreună cât și separat, în cooperare cu Organizația, pentru îndeplinirea unuia din scopurile Națiunilor Unite, anume de a dezvolta și încuraja respectarea universală și efectivă a drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie,

Considerând că Declarația universală a drepturilor omului proclamă că toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi și că fiecare poate să se prevaleze de toate drepturile și de toate libertățile care sunt enunțate în Declarație, fără nici o deosebire, mai ales de rasă, de culoare sau de origine națională.

Luând în considerare că toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul la o protecție egală a legii împotriva oricărei discriminări și împotriva oricărei incitări la discriminare,

Considerând că Națiunile Unite au condamnat colonialismul și toate practicile de segregare și de discriminare care îl însoțesc, sub orice formă și în orice loc ar exista, și că Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, din 14 decembrie 1960 (rezoluția 1514 (XV) a Adunării Generale), a afirmat și a proclamat solemn necesitatea de a i se pune capăt rapid și necondiționat,

Considerând că Declarația Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, din 20 noiembrie 1963 (Rezoluția 1904 (XVIII) a Adunării Generale), afirmă în mod solemn necesitatea de a se elimina rapid toate formele și toate manifestările de discriminare rasială în toate părțile lumii și de a asigura înțelegerea și respectarea demnității persoanei umane,

Convins că orice doctrină de superioritate bazată pe diferențierea dintre rase este falsă din punct de vedere științific, condamnată sub raport moral, iniustă și periculoasă din punct de vedere social și că nimic nu ar putea să justifice, oriunde ar fi, discriminarea rasială, nici în teorie, nici în practică,

Reafirmând că discriminarea între ființele umane pentru motive de rasă, culoare sau origine etnică este un obstacol în calea relațiilor pașnice de prietenie între națiuni, fiind susceptibilă să tulbure pacea și securitatea popoarelor, precum și coexistența armonioasă a persoanelor în cadrul aceluiași stat.

Convins că existența barierelor rasiale este incompatibilă cu idealurile oricărei societăți umane,

Alarmat de manifestările de discriminare rasială care există încă în unele regiuni ale lumii și de politica unor guverne bazată pe superioritate sau ură rasială, cum este politica de apartheid, de segregare sau de separare,

Hotărât să adopte toate măsurile necesare pentru eliminarea rapidă a tuturor formelor și a tuturor manifestărilor de discriminare rasială spre a favoriza buna înțelegere între rase și a edifica o comunicare internațională eliberată de orice forme de segregare și de discriminare rasială,

Având prezente în spirit Convenția privind discriminarea în materie de angajare și de profesie, adoptată de Organizația Internațională a Muncii în 1958 și de Convenția privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățământului, adoptată de Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură în 1960,

Dornic să pună în aplicare principiile enumerate în Declarația Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială și să asigure cât mai repede posibil adoptarea măsurilor practice în acest scop,

Au convenit asupra celor ce urmează:

PARTEA ÎNTĂI

Articolul 1

1. În prezenta Convenție, expresia "discriminare rasială" are în vedere orice deosebire, excludere, restricție sau preferință întemeiată pe rasă, culoare, ascendență sau origine națională sau etnică, care are ca scop sau efect de a distruge sau compromite recunoașterea, folosința sau exercitarea, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în domeniile: politic, economic, social și cultural sau în oricare alt domeniu al vieții publice.

2. Prezenta Convenție nu se aplică deosebirilor, excluderilor, restricțiilor sau preferințelor stabilite de către un stat parte la Convenție, după cum este vorba de cetățenii săi sau de străini.

3. Nici o dispoziție a prezentei Convenții nu poate fi interpretată ca afectând, în vreun fel, dispozițiile legislative ale statelor părți la Convenție, în ceea ce privește naționalitatea, cetățenia sau naturalizarea, cu condiția ca aceste dispoziții să nu fie discriminatorii față de o anumită naționalitate.

4. Măsurile speciale luate cu singurul scop de a se asigura cum se cuvine progresul unor grupuri rasiale sau etnice sau unor indivizi având nevoie de protecția care poate fi necesară pentru a le garanta folosința și exercitarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în condiții de egalitate nu sunt considerate ca măsuri de discriminare rasială, cu condiția totuși ca ele să nu aibă drept efect menținerea de drepturi distincte pentru grupuri

rasiale diferite și ca ele să nu fie menținute în vigoare după realizarea scopurilor pentru care au fost adoptate.

Articolul 2

1. Statele părți condamnă discriminarea rasială și se angajează să urmeze, prin toate mijloacele potrivite și fără întârziere, o politică menită să elimine orice formă de discriminare rasială, să favorizeze înțelegerea între toate rasele și în acest scop.

a) fiecare stat parte se angajează să nu recurgă la acte sau practici de discriminare rasială împotriva unor persoane, grupuri de persoane sau instituții și să facă în așa fel încât toate autoritățile publice și instituțiile publice, naționale și locale să se conformeze acestei obligații;

b) fiecare stat parte se angajează să nu încurajeze, să nu apere și să nu sprijine discriminarea rasială practică de vreoa persoană sau organizație, oricare ar fi ea;

c) fiecare stat parte trebuie să ia măsuri eficiente pentru a reexamina politica guvernamentală națională și locală și pentru a modifica, abroga sau anula orice lege și orice reglementare având drept efect crearea discriminării rasiale sau perpetuarea ei, acolo unde există;

d) fiecare stat parte trebuie, prin toate mijloacele corespunzătoare, inclusiv, dacă împrejurările o cer, prin măsuri legislative, să interzică discriminarea rasială practică de persoane, de grupuri sau de organizații și să-i pună capăt;

e) fiecare stat parte se angajează să favorizeze, dacă va fi cazul, organizațiile și mișcările integraționiste multirasiale și alte mijloace de natură a elimina barierele între rase și a descuraja ceea ce tinde spre întărirea dezbinării rasiale.

2. Statele părți vor lua, dacă împrejurările o vor cere, măsuri speciale și concrete în domeniile social, economic, cultural și altele, pentru a asigura cum se cuvine dezvoltarea sau protecția anumitor grupuri rasiale sau anumitor indivizi aparținând acestor grupuri, în scopul de a le garanta, în condiții de egalitate, deplina exercitare a drepturilor omului și libertăților fundamentale. Aceste măsuri nu vor putea în nici un caz să aibă drept efect menținerea de drepturi inegale sau deosebite pentru diversele grupuri rasiale, odată atinse obiectivele pentru care au fost adoptate.

Articolul 3

Statele părți condamnă în special segregarea rasială și apartheidul și se angajează să prevină, să interzică și să elimine pe teritoriile ținând de jurisdicția lor toate practicile de această natură.

Articolul 4

Statele părți condamnă orice propagandă și orice organizații care se inspiră din idei sau teorii bazate pe superioritatea unei rase sau unui grup de persoane de o

anumită culoare sau de o anumită origine etnică, sau care pretind să justifice sau să încurajeze orice formă de ură și de discriminare rasială și se angajează să adopte de îndată măsuri pozitive menite să elimine orice incitare la o astfel de discriminare sau orice acte de discriminare și, în acest scop, ținând seama de principiile formulate în Declarația universală a drepturilor omului și de drepturile enunțate în mod expres în articolul 5 al prezentei Convenții, ele se angajează îndeosebi:

a) să declare delict pedepsit prin lege orice difuzare de idei bazate pe superioritate sau ură rasială, orice incitare la discriminare rasială ca și orice acte de violență sau provocare la astfel de acte, îndreptate împotriva oricărei rase sau oricărui grup de persoane de o altă culoare sau de o altă origine etnică, precum și orice sprijin acordat unor activități rasiste, inclusiv finanțarea lor;

b) să declare ilegale și să interzică organizațiile, precum și activitățile de propagandă organizată și orice alt fel de activitate de propagandă care incită la discriminare rasială și care o încurajează și să declare delict pedepsit prin lege participarea la aceste organizații sau la aceste activități;

c) să nu permită autorităților publice sau instituțiilor publice, naționale sau locale, să incite la discriminare rasială sau s-o încurajeze.

Articolul 5

În conformitate cu obligațiile fundamentale enunțate în articolul 2 al prezentei Convenții, statele părți se angajează să interzică și să elimine discriminarea rasială sub toate formele și să garanteze dreptul fiecăruia la egalitate în fața legii fără deosebire de rasă, culoare, origine națională sau etnică, în folosința drepturilor următoare:

a) dreptul la un tratament egal în fața tribunalelor și a oricărui alt organ de administrare a justiției;

b) dreptul la securitatea persoanei și la protecția statului împotriva violențelor sau maltratărilor, fie din partea funcționarilor guvernului, fie a oricărui individ, grup sau instituție;

c) drepturi politice, și anume dreptul de a participa la alegeri – de a vota și de a fi candidat – după sistemul sufragiului universal și egal, dreptul de a face parte din guvern, de a lua parte la conducerea treburilor publice, la orice nivel, și dreptul de acces, în condiții de egalitate, la funcții publice;

d) alte drepturi civile, în special:

i) dreptul de a circula liber și de a-și alege reședința în interiorul unui stat;

ii) dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv pe a sa, și de a se întoarce în țara sa;

iii) dreptul la o cetățenie;

iv) dreptul de a se căsători și de a-și alege partenerul;

- v) dreptul de proprietate al oricărei persoane, atât singură cât și în asociere;
 - vi) dreptul de moștenire;
 - vii) dreptul la libertate de gândire, conștiință și religie;
 - viii) dreptul la libertate de opinie și de exprimare;
 - ix) dreptul la libertate de întrunire și asociere pașnică;
- e) drepturi economice, sociale și culturale, în special:
- i) dreptul la muncă, la liberă alegere a ocupației sale, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, la protecția împotriva șomajului, la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare;
 - ii) dreptul de a înființa sindicate și de a se afilia unor sindicate;
 - iii) dreptul la locuință;
 - iv) dreptul la sănătate, la îngrijire medicală, la securitate socială și la servicii sociale;
 - v) dreptul la educație și la pregătire profesională;
 - vi) dreptul de a lua parte, în condiții de egalitate, la activități culturale;
- f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice, cum ar fi mijloace de transport, hoteluri, restaurante, cafeele, spectacole, parcuri.

Articolul 6

Statele părți vor asigura oricărei persoane supuse jurisdicției lor o protecție și o cale de recurs efective în fața tribunalelor naționale și a altor organe de stat competente, împotriva tuturor actelor de discriminare rasială care, contrar prezentei Convenții, ar viola drepturile sale individuale și libertățile sale fundamentale, precum și dreptul de a cere acestor tribunale satisfacție sau despăgubire dreaptă și adecvată pentru orice prejudiciu pe care l-ar putea suferi ca urmare a unei astfel de discriminări.

Articolul 7

Statele părți se angajează să ia măsuri imediate și eficace în domeniile învățământului, educației, culturii și informației, pentru a lupta împotriva prejudecăților ce duc la discriminare rasială și pentru a favoriza înțelegerea, toleranța și prietenia între națiuni și grupuri rasiale sau etnice, ca și pentru a promova scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite, ale Declarației universale a drepturilor omului, ale Declarației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială și ale prezentei Convenții.

PARTEA A DOUA

Articolul 8

1. Se constituie un Comitet pentru eliminarea discriminării rasiale (denumit în cele ce urmează Comitetul) compus din optsprezece experți cunoscuți pentru înalta lor moralitate și imparțialitate, care sunt aleși de către statele părți din rândul cetățenilor lor și care își exercită funcțiile cu titlu individual, ținându-se seama de o repartitie geografică echitabilă și de reprezentarea diferitelor forme de civilizație, precum și de principalele sisteme juridice.

2. Membrii Comitetului sunt aleși prin vot secret de pe o listă de candidați desemnați de statele părți. Fiecare stat parte poate să desemneze un candidat ales dintre cetățenii săi.

3. Prima alegere va avea loc la șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții. Cu cel puțin trei luni înainte de data fiecărei alegeri, Secretarul general al Națiunilor Unite trimite o scrisoare statelor părți pentru a le invita să-și prezinte candidaturile într-un termen de două luni. Secretarul general întocmește o listă, în ordine alfabetică, a tuturor candidaților astfel desemnați, indicând statele care i-au desemnat și o comunică statelor părți.

4. Membrii Comitetului sunt aleși în cursul unei reuniuni a statelor părți, convocată de Secretarul general la sediul Organizației Națiunilor Unite. La această reuniune, al cărei cvorum este de două treimi din statele părți, sunt aleși membri ai Comitetului candidații care obțin cel mai mare număr de voturi și majoritatea absolută a voturilor reprezentanților statelor părți prezenți și votanți.

5. a) Membrii Comitetului sunt aleși pentru patru ani. Totuși, mandatul a nouă dintre membri desemnați la prima alegere va lua sfârșit după doi ani; imediat după prima alegere, numele acestor nouă membri vor fi trase la sorți de către președintele Comitetului.

b) Pentru a ocupa locurile devenite vacante în mod fortuit statul parte al cărei expert a încetat să-și exercite funcțiile de membru al Comitetului va numi un alt expert dintre cetățenii săi, sub rezerva aprobării de către Comitet.

6. Statele părți iau în sarcina lor cheltuielile membrilor Comitetului pentru perioada în care aceștia își îndeplinesc funcțiile în Comitet.

Articolul 9

1. Statele părți se angajează să prezinte Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, pentru examinarea de către Comitet, un raport asupra măsurilor de ordin legislativ, judiciar, administrativ sau altele pe care le-au adoptat și care pun în aplicare dispozițiile prezentei Convenții:

a) în termen de un an, începând de la intrarea în vigoare a Convenției, pentru fiecare stat interesat în ceea ce îl privește și

b) apoi, la fiecare doi ani și de fiecare dată când Comitetul o va cere. Comitetul poate să ceară informații suplimentare statelor părți.

2. Comitetul supune, în fiecare an, Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite, prin intermediul Secretarului general, un raport asupra activității sale și poate să facă sugestii și recomandări de ordin general bazate pe examinarea rapoartelor și informațiilor primite de la statele părți. El aduce la cunoștința Adunării generale aceste sugestii și recomandări de ordin general însoțite, dacă este cazul, de observațiile statelor părți.

Articolul 10

1. Comitetul adoptă regulamentul său de ordine interioară.

2. Comitetul își alege biroul pentru o perioadă de doi ani.

3. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite asigură secretariatul Comitetului.

4. Comitetul își ține în mod obișnuit reuniunile la sediul Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 11

1. Dacă un stat parte consideră că un alt stat, de asemenea parte, nu aplică dispozițiile prezentei Convenții, el poate să atragă atenția Comitetului asupra problemei. Comitetul transmite comunicarea statului parte interesat. În termen de trei luni, statul destinat prezintă Comitetului explicații sau declarații scrise elucidând problema și indicând, dacă este cazul, măsurile care eventual au putut fi luate de acest stat pentru remedierea situației.

2. Dacă, în termen de șase luni, începând de la data primirii comunicării originale de către statul destinat, problema nu a fost reglementată spre satisfacția celor două state, pe cale de negocieri bilaterale sau prin orice altă procedură care le-ar sta la dispoziție, atât unul, cât și celălalt vor avea dreptul să o supună din nou Comitetului, adresând o notificare Comitetului și celui alt stat interesat.

3. Comitetul nu poate să se sesizeze cu o problemă care îi este supusă conform prevederilor paragrafului 2 al prezentului articol decât după ce s-a asigurat că toate căile interne disponibile au fost folosite sau epuizate în conformitate cu principiile de drept internațional general recunoscute. Această regulă nu se aplică dacă procedurile de recurs depășesc termene rezonabile.

4. În orice problemă care îi este supusă, Comitetul poate cere statelor părți în cauză să-i furnizeze orice informații suplimentare pertinente.

5. Atunci când Comitetul examinează o problemă în aplicarea prezentului articol, statele părți interesate au dreptul să desemneze un reprezentant

care va participa fără drept de vot la lucrările Comitetului, pe toată durata dezbaterilor.

Articolul 12

1. a) După ce Comitetul a obținut și cercetat toate informațiile pe care le consideră necesare, președintele desemnează o comisie de conciliere ad-hoc (denumită în cele ce urmează comisia) compusă din cinci persoane care pot sau nu să fie membri ai Comitetului. Membrii comisiei sunt desemnați cu asentimentul deplin și unanim al părților în diferend și comisia pune bunele sale oficii la dispoziția statelor interesate în scopul de a se ajunge la o soluționare amiabilă a problemei, bazată pe respectarea prezentei Convenții.

b) Dacă statele părți în diferend nu ajung la o înțelegere asupra întregului sau unei părți a componenței comisiei într-un termen de trei luni, membrii comisiei care nu au asentimentul statelor părți în diferend sunt aleși prin vot secret dintre membrii Comitetului, cu o majoritate de două treimi din numărul membrilor Comitetului.

2. Membrii comisiei își exercită funcțiile cu titlu individual. Ei nu trebuie să fie cetățenii unuia dintre statele părți în diferend și nici ai unui stat care nu este parte la prezenta Convenție.

3. Comisia își alege președintele și adoptă regulamentul său de ordine interioară.

4. Comisia își ține în mod obișnuit reuniunile la sediul Organizației Națiunilor Unite sau în orice alt loc potrivit pe care îl va determina comisia.

5. Secretarul prevăzut la paragraful 3 al articolului 10 al prezentei Convenții pune, de asemenea, serviciile sale la dispoziția comisiei ori de câte ori un diferend între statele părți determină constituirea comisiei.

6. Toate cheltuielile membrilor comisiei sunt repartizate în mod egal între statele părți în diferend, pe baza unui stat estimativ stabilit de Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

7. Secretarul general va fi imputernicit, dacă va fi nevoie să deconteze cheltuielile membrilor comisiei înainte ca rambursarea sumelor să fi fost efectuată de către statele părți în diferend, în conformitate cu paragraful 6 al prezentului articol.

8. Informările obținute și cercetate de către Comitet sunt puse la dispoziția comisiei care poate cere statelor interesate să-i furnizeze orice informație complementară pertinentă.

Articolul 13

1. După ce a studiat problema sub toate aspectele sale, comisia pregătește și supune președintelui Comitetului un raport conținând concluziile sale

asupra tuturor chestiunilor de fapt, privind litigiul dintre părți și recomandările pe care le consideră oportune spre a se ajunge la o soluționare amiabilă a diferendului.

2. Președintele Comitetului transmite raportul comisiei fiecăruia dintre statele părți în diferend. Aceste state fac cunoscut președintelui Comitetului în termen de trei luni dacă acceptă sau nu recomandările cuprinse în raportul comisiei.

3. După expirarea termenului prevăzut la paragraful 2 al prezentului articol, președintele Comitetului comunică raportul comisiei și declarațiile statelor părți interesate celorlalte state părți la Convenție.

Articolul 14

1. Orice stat parte poate declara, în orice moment, că recunoaște Comitetului competența de a primi și examina comunicări emanând de la persoane sau grupuri de persoane ținând de jurisdicția sa care se plâng de a fi victime ale violării, de către acest stat parte, a vreunui dintre drepturile enunțate în prezenta Convenție. Comitetul nu primește nici o comunicare privind un stat parte care n-a făcut o astfel de declarație.

2. Orice stat parte care face o declarație în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol poate crea sau desemna un organism în cadrul ordinii sale juridice naționale cu competența de a primi și examina cererile emanând de la persoane sau grupuri de persoane ce țin de jurisdicția aceluși stat, care se plâng de a fi victime ale violării vreunui dintre drepturile enunțate în prezenta Convenție și care au epuizat celelalte căi de recurs locale disponibile.

3. Declarația făcută în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol și numele oricărui organism creat sau desemnat în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol sunt depuse de către statul parte interesat la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care comunică o copie de pe acestea celorlalte state părți. Declarația poate să fie retrasă în orice moment, printr-o notificare adresată Secretarului general, dar această retragere nu afectează comunicările cu care Comitetul este deja sesizat.

4. Organismul creat sau desemnat în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol va trebui să țină un registru de petiții, iar copii certificate conforme cu registrul vor fi depuse în fiecare an la Secretarul general pe căile corespunzătoare, fiind de la sine înțeles că conținutul acestor copii nu va fi divulgat publicului.

5. Dacă nu obține satisfacție de la organismul creat sau desemnat în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol, petiționarul are dreptul de a adresa, în următoarele șase luni, o comunicare în acest sens Comitetului.

6. a) Comitetul, cu titlu confidențial, aduce orice comunicare care îi este adresată la cunoștința statului parte despre care se pretinde că a violat

vreuna din dispozițiile Convenției, dar identitatea persoanei sau grupurilor de persoane interesate nu poate fi dezvăluită fără consimțământul expres al acelei persoane sau al acelor grupuri de persoane. Comitetul nu primește comunicări anonime.

b) În următoarele trei luni, statul în cauză prezintă în scris Comitetului explicații sau declarații elucidând problema și indicând, dacă este cazul, măsurile pe care eventual a putut să le ia pentru remediarea situației.

7. a) Comitetul examinează comunicările ținând seama de toate informările care îi sunt prezentate de către statul parte interesat și de către petiționar. Comitetul nu va examina nici o comunicare a unui petiționar fără a se fi asigurat că acesta a epuizat toate căile interne disponibile. Totuși, această regulă nu se aplică dacă procedurile de recurs depășesc termene raționale.

b) Comitetul adresează sugestiile și recomandările sale eventuale statului parte interesat și petiționarului.

8. Comitetul include în raportul său anual un rezumat al acestor comunicări și, dacă este cazul, un rezumat al explicațiilor și declarațiilor statelor părți interesate, precum și al propriilor sale sugestii și recomandări.

9. Comitetul nu are competență să exercite funcțiile prevăzute în prezentul articol decât dacă cel puțin zece state părți la Convenție sunt legate prin declarații făcute în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol.

Articolul 15

1. Până la realizarea obiectivelor Declarației privind acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, cuprinsă în rezoluția 1514 (XV) a Adunării generale, din 14 decembrie 1960, dispozițiile prezentei Convenții nu restrâng cu nimic dreptul de petiție acordat acestor popoare prin alte instrumente internaționale sau de către Organizația Națiunilor Unite și instituțiile sale specializate.

2. a) Comitetul constituit în conformitate cu paragraful 1 al articolului 8 primește în copie petițiile ce provin de la organele Națiunilor Unite care se ocupă de probleme, având un raport direct cu principiile și obiectivele prezentei Convenții, își exprimă părerea și face recomandări în legătură cu petițiile primite atunci când examinează petiții emanând de la locuitorii teritoriilor sub tutelă sau neautonome sau de la orice alt teritoriu cărui i se aplică Rezoluția 1514 (XV) a Adunării generale, având legătură cu problemele prevăzute prin prezenta Convenție, de care sunt sesizate aceste organe.

b) Comitetul primește din partea organelor competente ale Organizației Națiunilor Unite copii de pe rapoartele privind măsurile de ordin legislativ, judiciar, administrativ sau altele interesând în mod direct principiile și obiectivele prezentei Convenții pe care puterile administrante le-au aplicat în teritoriile menționate la alineatul a) al prezentului paragraf, dă avize și face recomandări acestor organe.

3. Comitetul include în rapoartele sale către Adunarea generală un rezumat al petițiilor și rapoartelor pe care le-a primit din partea organelor Națiunilor Unite, precum și opiniile și recomandările care i-au fost prilejuite de acele petiții și rapoarte.

4. Comitetul roagă pe Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite să-i pună la dispoziție orice informație, având legătură cu obiectivele prezentei Convenții de care acesta dispune, cu privire la teritoriile menționate la paragraful 2, alineatul a) al prezentului articol.

Articolul 16

Dispozițiile prezentei Convenții privind măsurile ce urmează a fi luate pentru a rezolva un diferend sau pentru a lichida o plângere se aplică fără prejudiciul celorlalte proceduri de soluționare a diferendelor sau de lichidare a plângerilor în materie de discriminare prevăzute în instrumente constitutive ale Organizației Națiunilor Unite și ale instituțiilor sale specializate sau în convenții adoptate de către aceste organizații și nu împiedică statele părți să recurgă la alte proceduri pentru reglementarea unui diferend, în conformitate cu acordurile internaționale generale sau speciale care le leagă.

PARTEA A TREIA

Articolul 17

1. Prezenta Convenție este deschisă spre semnare oricărui stat membru al Organizației Națiunilor Unite sau membru al vreunui dintre instituțiile sale specializate, oricărui stat parte la Statutul Curții Internaționale de Justiție, ca și oricărui stat invitat de către Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite să devină parte la prezenta Convenție.

2. Prezenta Convenție este supusă ratificării, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 18

1. Prezenta Convenție va fi deschisă spre aderare oricărui stat menționat la paragraful 1 al articolului 17.

2. Aderarea se va face prin depunerea unui instrument de aderare la Secretarul general al Națiunilor Unite.

Articolul 19

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi de la data depunerii la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a celui de-al douăzeci și șaptelea instrument de ratificare sau de aderare.

2. Pentru fiecare dintre statele care vor ratifica prezenta Convenție sau vor adera la ea după depunerea celui de-al douăzeci și șaptelea instrument

de ratificare sau de aderare, Convenția va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi de la data depunerii de către acest stat a instrumentului său de ratificare sau de aderare.

Articolul 20

1. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va primi și comunica tuturor statelor membre care sunt sau care pot să devină părți la prezenta Convenție, textul rezervelor ce vor fi făcute în momentul ratificării sau aderării. Orice stat care ridică obiecții împotriva rezervei va aviza Secretarul general în termen de nouăzeci de zile, începând de la data comunicării menționate, că nu acceptă rezerva.

2. Nici o rezervă incompatibilă cu obiectul și scopul prezentei Convenții nu va fi autorizată și nici o altă rezervă care ar avea drept efect paralizarea funcționării vreunui dintre organele create de Convenție. O rezervă va fi considerată ca intrând în categoriile definite mai sus, dacă cel puțin două treimi din statele părți la această Convenție ridică obiecții.

3. Rezervele pot fi retrase în orice moment printr-o notificare adresată Secretarului general. Notificarea va avea efect la data primirii sale.

Articolul 21

Orice stat parte poate să denunțe prezenta Convenție printr-o notificare adresată Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. Denunțarea va produce efectul după un an de la data la care Secretarul general va fi primit notificarea.

Articolul 22

Orice diferend între două sau mai multe state părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții, care nu va fi fost reglementat, pe cale de negocieri sau cu ajutorul procedurilor prevăzute în mod expres de această Convenție, va fi adus, la cererea oricărei părți, în diferend, în fața Curții Internaționale de Justiție pentru a se pronunța asupra lui, dacă părțile în diferend nu au convenit asupra altui mod de soluționare.

Articolul 23

1. Orice stat parte poate formula în orice moment o cerere de revizuire a prezentei Convenții printr-o notificare scrisă adresată Secretarului general.

2. Adunarea generală va hotărî asupra măsurilor de luat, dacă este cazul, în legătură cu această cerere.

Articolul 24

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va informa toate statele menționate la paragraful 1 al articolului 17 din prezenta Convenție:

- a) asupra semnăturilor puse pe prezenta Convenție și asupra instrumentelor de ratificare și de aderare depuse în conformitate cu articolele 17 și 18;
- b) asupra datei la care prezenta Convenție va intra în vigoare în conformitate cu articolul 19;
- c) asupra comunicărilor și declarațiilor primite în conformitate cu articolele 14, 20 și 23;
- d) asupra denunțurilor notificate în conformitate cu articolul 21.

Articolul 25

1. Prezenta Convenție, ale cărei texte în limbile chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt în egală măsură valabile, va fi depusă la arhivele Organizației Națiunilor Unite.

2. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va remite o copie certificată conformă a prezentei Convenții tuturor statelor aparținând vreuneia dintre categoriile menționate la paragraful 1 al articolului 17 al Convenției.

3. Drept care subscrișii, autorizați în modul convenit de guvernele respective, au semnat prezenta Convenție, care a fost deschisă spre semnare la New York, la șapte martie, una mică nouă sute șazeci și șase.

The States Parties to this Convention,

Considering that the Charter of the United Nations is based on the principles of the dignity and equality inherent in all human beings, and that all Member States have pledged themselves to take joint and separate action, in co-operation with the Organization, for the achievement of one of the purposes of the United Nations which is to promote and encourage universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms for all, without distinction as to race, sex, language or religion,

Considering that the Universal Declaration of Human Rights proclaims that all human beings are born free and equal in dignity and rights and that everyone is entitled to all the rights and freedoms set out therein, without distinction of any kind, in particular as to race, colour or national origin,

Considering that all human beings are equal before the law and are entitled to equal protection of the law against any discrimination and against any incitement to discrimination,

Considering that the United Nations has condemned colonialism and all practices of segregation and discrimination associated therewith, in whatever form and wherever they exist, and that the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples of 14 December 1960 (General Assembly resolution 1514 (XV)) has affirmed and solemnly proclaimed the necessity of bringing them to a speedy and unconditional end,

Considering that the United Nations Declaration on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination of 20 November 1963 (General Assembly resolution 1904 (XVIII)) solemnly affirms the necessity of speedily eliminating racial discrimination throughout the world in all its forms and manifestations and of securing understanding of and respect for the dignity of the human person,

Convinced that any doctrine of superiority based on racial differentiation is scientifically false, morally condemnable, socially unjust and dangerous, and that there is no justification for racial discrimination, in theory or in practice, anywhere,

Reaffirming that discrimination between human beings on the grounds of race, colour or ethnic origin is an obstacle to friendly and peaceful relations among nations and is capable of disturbing peace and security among peoples and the harmony of persons living side by side even within one and the same State,

Convinced that the existence of racial barriers is repugnant to the ideals of any human society,

Alarmed by manifestations of racial discrimination still in evidence in some areas of the world and by governmental policies based on racial superiority or hatred, such as policies of apartheid, segregation or separation,

Resolved to adopt all necessary measures for speedily eliminating racial discrimination in all its forms and manifestations, and to prevent and combat racist doctrines and practices in order to promote understanding between races and to build an international community free from all forms of racial segregation and racial discrimination,

Bearing in mind the Convention concerning Discrimination in respect of Employment and Occupation adopted by the International Labour Organisation in 1958, and the Convention against Discrimination in Education adopted by the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization in 1960,

Desiring to implement the principles embodied in the United Nations Declaration on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination and to secure the earliest adoption of practical measures to that end,

Have agreed as follows:

PART I

Article 1

1. In this Convention, the term "racial discrimination" shall mean any distinction, exclusion, restriction or preference based on race, colour, descent, or national or ethnic origin which has the purpose or effect of nullifying or impairing the recognition, enjoyment or exercise, on an equal footing, of human rights and fundamental freedoms in the political, economic, social, cultural or any other field of public life.

2. This Convention shall not apply to distinctions, exclusions, restrictions or preferences made by a State Party to this Convention between citizens and non-citizens.

3. Nothing in this Convention may be interpreted as affecting in any way the legal provisions of States Parties concerning nationality, citizenship or naturalization, provided that such provisions do not discriminate against any particular nationality.

4. Special measures taken for the sole purpose of securing adequate advancement of certain racial or ethnic groups or individuals requiring such protection as may be necessary in order to ensure such groups or individuals equal enjoyment or exercise of human rights and fundamental freedoms shall not be deemed racial discrimination, provided, however, that such measures do not, as a consequence, lead to the maintenance of separate rights for

different racial groups and that they shall not be continued after the objectives for which they were taken have been achieved.

Article 2

1. States Parties condemn racial discrimination and undertake to pursue by all appropriate means and without delay a policy of eliminating racial discrimination in all its forms and promoting understanding among all races, and, to this end:

(a) Each State Party undertakes to engage in no act or practice of racial discrimination against persons, groups of persons or institutions and to ensure that all public authorities and public institutions, national and local, shall act in conformity with this obligation;

(b) Each State Party undertakes not to sponsor, defend or support racial discrimination by any persons or organizations;

(c) Each State Party shall take effective measures to review governmental, national and local policies, and to amend, rescind or nullify any laws and regulations which have the effect of creating or perpetuating racial discrimination wherever it exists;

(d) Each State Party shall prohibit and bring to an end, by all appropriate means, including legislation as required by circumstances, racial discrimination by any persons, group or organization;

(e) Each State Party undertakes to encourage, where appropriate, integrationist multiracial organizations and movements and other means of eliminating barriers between races, and to discourage anything which tends to strengthen racial division.

2. States Parties shall, when the circumstances so warrant, take, in the social, economic, cultural and other fields, special and concrete measures to ensure the adequate development and protection of certain racial groups or individuals belonging to them, for the purpose of guaranteeing them the full and equal enjoyment of human rights and fundamental freedoms. These measures shall in no case entail as a consequence the maintenance of unequal or separate rights for different racial groups after the objectives for which they were taken have been achieved.

Article 3

States Parties particularly condemn racial segregation and apartheid and undertake to prevent, prohibit and eradicate all practices of this nature in territories under their jurisdiction.

Article 4

States Parties condemn all propaganda and all organizations which are based on ideas or theories of superiority of one race or group of persons of

one colour or ethnic origin, or which attempt to justify or promote racial hatred and discrimination in any form, and undertake to adopt immediate and positive measures designed to eradicate all incitement to, or acts of, such discrimination and, to this end, with due regard to the principles embodied in the Universal Declaration of Human Rights and the rights expressly set forth in article 5 of this Convention, inter alia:

a) Shall declare an offence punishable by law all dissemination of ideas based on racial superiority or hatred, incitement to racial discrimination, as well as all acts of violence or incitement to such acts against any race or group of persons of another colour or ethnic origin, and also the provision of any assistance to racist activities, including the financing thereof;

b) Shall declare illegal and prohibit organizations, and also organized and all other propaganda activities, which promote and incite racial discrimination, and shall recognize participation in such organizations or activities as an offence punishable by law;

c) Shall not permit public authorities or public institutions, national or local, to promote or incite racial discrimination.

Article 5

In compliance with the fundamental obligations laid down in article 2 of this Convention, States Parties undertake to prohibit and to eliminate racial discrimination in all its forms and to guarantee the right of everyone, without distinction as to race, colour, or national or ethnic origin, to equality before the law, notably in the enjoyment of the following rights:

a) The right to equal treatment before the tribunals and all other organs administering justice;

b) The right to security of person and protection by the State against violence or bodily harm, whether inflicted by government officials or by any individual group or institution;

c) Political rights, in particular the right to participate in elections to vote and to stand for election on the basis of universal and equal suffrage, to take part in the Government as well as in the conduct of public affairs at any level and to have equal access to public service;

d) Other civil rights, in particular:

(i) The right to freedom of movement and residence within the border of the State;

(ii) The right to leave any country, including one's own, and to return to one's country;

(iii) The right to nationality;

(iv) The right to marriage and choice of spouse;

(v) The right to own property alone as well as in association with others;

(vi) The right to inherit;

(vii) The right to freedom of thought, conscience and religion;

(viii) The right to freedom of opinion and expression;

(ix) The right to freedom of peaceful assembly and association;

e) Economic, social and cultural rights, in particular:

(i) The rights to work, to free choice of employment, to just and favourable conditions of work, to protection against unemployment, to equal pay for equal work, to just and favourable remuneration;

(ii) The right to form and join trade unions;

(iii) The right to housing;

(iv) The right to public health, medical care, social security and social services;

(v) The right to education and training;

(vi) The right to equal participation in cultural activities;

f) The right of access to any place or service intended for use by the general public, such as transport hotels, restaurants, cafes, theatres and parks.

Article 6

States Parties shall assure to everyone within their jurisdiction effective protection and remedies, through the competent national tribunals and other State institutions, against any acts of racial discrimination which violate his human rights and fundamental freedoms contrary to this Convention, as well as the right to seek from such tribunals just and adequate reparation or satisfaction for any damage suffered as a result of such discrimination.

Article 7

States Parties undertake to adopt immediate and effective measures, particularly in the fields of teaching, education, culture and information, with a view to combating prejudices which lead to racial discrimination and to promoting understanding, tolerance and friendship among nations and racial or ethnical groups, as well as to propagating the purposes and principles of the Charter of the United Nations, the Universal Declaration of Human Rights, the United Nations Declaration on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, and this Convention.

PART II

Article 8

1. There shall be established a Committee on the Elimination of Racial Discrimination (hereinafter referred to as the Committee) consisting of eighteen experts of high moral standing and acknowledged impartiality elected by States Parties from among their nationals, who shall serve in their personal capacity, consideration being given to equitable geographical distribution and to the representation of the different forms of civilization as well as of the principal legal systems.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by the States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals.

3. The initial election shall be held six months after the date of the entry into force of this Convention. At least three months before the date of each election the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within two months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties.

4. Elections of the members of the Committee shall be held at a meeting of States Parties convened by the Secretary-General at United Nations Headquarters. At that meeting, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be nominees who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

5. (a) The members of the Committee shall be elected for a term of four years. However, the terms of nine of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of these nine members shall be chosen by lot by the Chairman of the Committee;

(b) For the filling of casual vacancies, the State Party whose expert has ceased to function as a member of the Committee shall appoint another expert from among its nationals, subject to the approval of the Committee.

6. States Parties shall be responsible for the expenses of the members of the Committee while they are in performance of Committee duties.

Article 9

1. States Parties undertake to submit to the Secretary-General of the United Nations, for consideration by the Committee, a report on the legislative, judicial, administrative or other measures which they have adopted and which give effect to the provisions of this Convention:

(a) within one year after the entry into force of the Convention for the State concerned; and

(b) thereafter every two years and whenever the Committee so requests. The Committee may request further information from the States Parties.

2. The Committee shall report annually, through the Secretary General, to the General Assembly of the United Nations on its activities and may make suggestions and general recommendations based on the examination of the reports and information received from the States Parties. Such suggestions and general recommendations shall be reported to the General Assembly together with comments, if any, from States Parties.

Article 10

1. The Committee shall adopt its own rules of procedure.

2. The Committee shall elect its officers for a term of two years.

3. The secretariat of the Committee shall be provided by the Secretary General of the United Nations.

4. The meetings of the Committee shall normally be held at United Nations Headquarters.

Article 11

1. If a State Party considers that another State Party is not giving effect to the provisions of this Convention, it may bring the matter to the attention of the Committee. The Committee shall then transmit the communication to the State Party concerned. Within three months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

2. If the matter is not adjusted to the satisfaction of both parties, either by bilateral negotiations or by any other procedure open to them, within six months after the receipt by the receiving State of the initial communication, either State shall have the right to refer the matter again to the Committee by notifying the Committee and also the other State.

3. The Committee shall deal with a matter referred to it in accordance with paragraph 2 of this article after it has ascertained that all available domestic remedies have been invoked and exhausted in the case, in conformity with the generally recognized principles of international law. This shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged.

4. In any matter referred to it, the Committee may call upon the States Parties concerned to supply any other relevant information.

5. When any matter arising out of this article is being considered by the Committee, the States Parties concerned shall be entitled to send a repre-

sentative to take part in the proceedings of the Committee, without voting rights, while the matter is under consideration.

Article 12

1. (a) After the Committee has obtained and collated all the information it deems necessary, the Chairman shall appoint an ad hoc Conciliation Commission (hereinafter referred to as the Commission) comprising five persons who may or may not be members of the Committee. The members of the Commission shall be appointed with the unanimous consent of the parties to the dispute, and its good offices shall be made available to the States concerned with a view to an amicable solution of the matter on the basis of respect for this Convention;

(b) If the States parties to the dispute fail to reach agreement within three months on all or part of the composition of the Commission, the members of the Commission not agreed upon by the States parties to the dispute shall be elected by secret ballot by a two-thirds majority vote of the Committee from among its own members.

2. The members of the Commission shall serve in their personal capacity. They shall not be nationals of the States parties to the dispute or of a State not Party to this Convention.

3. The Commission shall elect its own Chairman and adopt its own rules of procedure.

4. The meetings of the Commission shall normally be held at United Nations Headquarters or at any other convenient place as determined by the Commission.

5. The secretariat provided in accordance with article 10, paragraph 3, of this Convention shall also service the Commission whenever a dispute among States Parties brings the Commission into being.

6. The States parties to the dispute shall share equally all the expenses of the members of the Commission in accordance with estimates to be provided by the Secretary-General of the United Nations.

7. The Secretary-General shall be empowered to pay the expenses of the members of the Commission, if necessary, before reimbursement by the States parties to the dispute in accordance with paragraph 6 of this article.

8. The information obtained and collated by the Committee shall be made available to the Commission, and the Commission may call upon the States concerned to supply any other relevant information.

Article 13

1. When the Commission has fully considered the matter, it shall prepare and submit to the Chairman of the Committee a report embodying its find-

ings on all questions of fact relevant to the issue between the parties and containing such recommendations as it may think proper for the amicable solution of the dispute.

2. The Chairman of the Committee shall communicate the report of the Commission to each of the States parties to the dispute. These States shall, within three months, inform the Chairman of the Committee whether or not they accept the recommendations contained in the report of the Commission.

3. After the period provided for in paragraph 2 of this article, the Chairman of the Committee shall communicate the report of the Commission and the declarations of the States Parties concerned to the other States Parties to this Convention.

Article 14

1. A State Party may at any time declare that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from individuals or groups of individuals within its jurisdiction claiming to be victims of a violation by that State Party of any of the rights set forth in this Convention. No communication shall be received by the Committee if it concerns a State Party which has not made such a declaration.

2. Any State Party which makes a declaration as provided for in paragraph 1 of this article may establish or indicate a body within its national legal order which shall be competent to receive and consider petitions from individuals and groups of individuals within its jurisdiction who claim to be victims of a violation of any of the rights set forth in this Convention and who have exhausted other available local remedies.

3. A declaration made in accordance with paragraph 1 of this article and the name of any body established or indicated in accordance with paragraph 2 of this article shall be deposited by the State Party concerned with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the other States Parties. A declaration may be withdrawn at any time by notification to the Secretary-General, but such a withdrawal shall not affect communications pending before the Committee.

4. A register of petitions shall be kept by the body established or indicated in accordance with paragraph 2 of this article, and certified copies of the register shall be filed annually through appropriate channels with the Secretary-General on the understanding that the contents shall not be publicly disclosed.

5. In the event of failure to obtain satisfaction from the body established or indicated in accordance with paragraph 2 of this article, the petitioner shall have the right to communicate the matter to the Committee within six months.

6. (a) The Committee shall confidentially bring any communication referred to it to the attention of the State Party alleged to be violating any

provision of this Convention, but the identity of the individual or groups of individuals concerned shall not be revealed without his or their express consent. The Committee shall not receive anonymous communications;

(b) Within three months, the receiving State shall submit to the Committee written explanations or statements clarifying the matter and the remedy, if any, that may have been taken by that State.

7. (a) The Committee shall consider communications in the light of all information made available to it by the State Party concerned and by the petitioner. The Committee shall not consider any communication from a petitioner unless it has ascertained that the petitioner has exhausted all available domestic remedies. However, this shall not be the rule where the application of the remedies is unreasonably prolonged;

(b) The Committee shall forward its suggestions and recommendations, if any, to the State Party concerned and to the petitioner.

8. The Committee shall include in its annual report a summary of such communications and, where appropriate, a summary of the explanations and statements of the States Parties concerned and of its own suggestions and recommendations.

9. The Committee shall be competent to exercise the functions provided for in this article only when at least ten States Parties to this Convention are bound by declarations in accordance with paragraph 1 of this article.

Article 15

1. Pending the achievement of the objectives of the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples, contained in General Assembly resolution 1514 (XV) of 14 December 1960, the provisions of this Convention shall in no way limit the right of petition granted to these peoples by other international instruments or by the United Nations and its specialized agencies.

2. (a) The Committee established under article 8, paragraph 1, of this Convention shall receive copies of the petitions from, and submit expressions of opinion and recommendations on these petitions to, the bodies of the United Nations which deal with matters directly related to the principles and objectives of this Convention in their consideration of petitions from the inhabitants of Trust and Non-Self-Governing Territories and all other territories to which General Assembly resolution 1514 (XV) applies, relating to matters covered by this Convention which are before these bodies;

(b) The Committee shall receive from the competent bodies of the United Nations copies of the reports concerning the legislative, judicial, administrative or other measures directly related to the principles and objectives of this Convention applied by the administering Powers within the Territories mentioned in subparagraph (a) of this paragraph, and shall express opinions and make recommendations to these bodies.

3. The Committee shall include in its report to the General Assembly a summary of the petitions and reports it has received from United Nations bodies, and the expressions of opinion and recommendations of the Committee relating to the said petitions and reports.

4. The Committee shall request from the Secretary-General of the United Nations all information relevant to the objectives of this Convention and available to him regarding the Territories mentioned in paragraph 2 (a) of this article.

Article 16

The provisions of this Convention concerning the settlement of disputes or complaints shall be applied without prejudice to other procedures for settling disputes or complaints in the field of discrimination laid down in the constituent instruments of, or conventions adopted by, the United Nations and its specialized agencies, and shall not prevent the States Parties from having recourse to other procedures for settling a dispute in accordance with general or special international agreements in force between them.

PART III

Article 17

1. This Convention is open for signature by any State Member of the United Nations or member of any of its specialized agencies, by any State Party to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State which has been invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to this Convention.

2. This Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 18

1. This Convention shall be open to accession by any State referred to in article 17, paragraph 1, of the Convention.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 19

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twenty-seventh instrument of ratification or instrument of accession.

2. For each State ratifying this Convention or acceding to it after the deposit of the twenty-seventh instrument of ratification or instrument of

accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or instrument of accession.

Article 20

1. The Secretary-General of the United Nations shall receive and circulate to all States which are or may become Parties to this Convention reservations made by States at the time of ratification or accession. Any State which objects to the reservation shall, within a period of ninety days from the date of the said communication, notify the Secretary-General that it does not accept it.

2. A reservation incompatible with the object and purpose of this Convention shall not be permitted, nor shall a reservation the effect of which would inhibit the operation of any of the bodies established by this Convention be allowed. A reservation shall be considered incompatible or inhibitive if at least two thirds of the States Parties to this Convention object to it.

3. Reservations may be withdrawn at any time by notification to this effect addressed to the Secretary-General. Such notification shall take effect on the date on which it is received.

Article 21

A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 22

Any dispute between two or more States Parties with respect to the interpretation or application of this Convention, which is not settled by negotiation or by the procedures expressly provided for in this Convention, shall, at the request of any of the parties to the dispute, be referred to the International Court of Justice for decision, unless the disputants agree to another mode of settlement.

Article 23

1. A request for the revision of this Convention may be made at any time by any State Party by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General of the United Nations.

2. The General Assembly of the United Nations shall decide upon the steps, if any, to be taken in respect of such a request.

Article 24

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States referred to in article 17, paragraph 1, of this Convention of the following particulars:

(a) Signatures, ratifications and accessions under articles 17 and 18;

(b) The date of entry into force of this Convention under article 19;

(c) Communications and declarations received under articles 14, 20 and 23;

(d) Denunciations under article 21.

Article 25

1. This Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States belonging to any of the categories mentioned in article 17, paragraph 1, of the Convention.

3. In witness whereof the undersigned, being duly authorized for that purpose, have signed this Convention, opened for signature in New York on 7th March, 1966.

Expunere de Motive

referitor la formularea Declarației de către Republica Moldova în virtutea articolului 14 din Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, în vederea recunoașterii competenței Comitetului ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială de a primi și examina comunicări emanând de la persoane sau grupuri de persoane care pretind a fi victime ale violării drepturilor garantate de convenție

Informații Generale: Republica Moldova a aderat la prezenta Convenție prin *Hot. Parl. nr. 707-XII din 10.09.91*, astfel, asumându-și angajamentul de a respecta prevederile acesteia și de a implementa mecanismele prevăzute de Convenție. Până în prezent Republica Moldova nu a recunoscut competența Comitetului ONU de a primi și examina comunicări din partea persoanelor care se consideră lezate în drepturile garantate de Convenție. Astfel, formularea unei declarații în baza art. 14 din Convenție are drept scop recunoașterea competenței Comitetului ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială de a primi și examina comunicări de la persoane care pretind a fi victime ale violării vreunui din drepturile enunțate în prezenta Convenție.

Aspectul politic: Alăturarea țării noastre la cele 54 de state ale lumii care au recunoscut competența Comitetului ONU, ar confirma tendința clară și neechivocă a Republicii Moldova de a continua procesul de raliere la standardele internaționale în materia garantării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Totodată, înaintarea unei astfel de Declarații va reafirma intenția Republicii Moldova de a-și onora totalitatea obligațiilor asumate odată cu aderarea la Convenție, recunoscând, în același timp, jurisdicția organelor Organizației Națiunilor Unite.

Aspectul normativ: Formularea de către Republica Moldova a unei declarații în virtutea art. 14 al Convenție nu contravine tratatelor internaționale, deja, intrate în vigoare pentru țara noastră.

Totodată, menționăm că potrivit paragrafului 2 al articolului 14 din Convenție, *„orice stat parte care face o declarație în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol poate crea sau desemna un organism în cadrul ordinii sale juridice naționale cu competența de a primi și examina cererile emanând de la persoane sau grupuri de persoane ce țin de jurisdicția aceluși stat, care se plâng de a fi victime ale violării vreunui din drepturile enunțate în prezenta Convenție și care au epuizat celelalte căi de recurs locale disponibile”*.

Prin urmare, acest aspect este problematic din perspectiva competențelor cu care urmează să fie investit organul desemnat în acest sens. Astfel, din punct de vedere conceptual, și referindu-ne la atribuțiile prevăzute de §§ 2 și 5 al aceluiași articol, acest organ trebuie să poată oferi o redresare a situației victimei discriminării rasiale, după epuizarea celorlalte căi de atac. Or, potrivit legislației naționale ultima cale de soluționare a litigiilor este cea judiciară, iar hotărârile instanțelor judecătorești sunt definitive și irevocabile. Mai mult ca atât, potrivit art. 114 din Constituție, justiția se înfăptuiește numai de instanțele judecătorești.

Pe de altă parte, posibilitatea desemnării Consiliului Național pentru prevenirea și combaterea discriminării și asigurarea egalității, care urmează a fi instituit în vederea implementării legii nr. 121 privind asigurarea egalității, decade, din considerentul că acesta va fi un organ pre judiciar de examinare a plângerilor.

În concluzie, se propune de a renunța la valorificarea prevederilor §2 din articolul 14 al Convenției, deoarece în virtutea acestei norme, statul este în drept, dar nu și obligat să desemneze un astfel de organ.

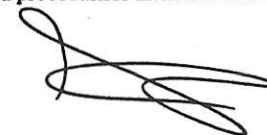
Totodată, Republica Moldova formulează o rezervă potrivit căreia Comitetul nu va lua în considerare nici o comunicare, fără constatarea că aceeași cauză nu este luată în considerare sau nu a fost deja luată în considerare în cadrul altei proceduri internaționale de anchetă sau reglementare. Astfel, notăm că rezerva respectivă este în conformitate cu principiul general de drept – non bis in idem – conform căruia aceeași faptă culpabilă a unui subiect de drept nu poate fi sancționată decât o singură dată și a fost formulată de majoritatea statelor care au recunoscut Competența Comitetului.

Aspectul organizatoric: Pentru realizarea atribuțiilor ce vor surveni, urmare a recunoașterii competenței Comitetului ONU, Guvernul va numi organul responsabil de realizarea prevederilor din articolul 14 al Convenției și va aduce actele sale normative în conformitate cu prezenta lege.

Aspectul financiar: Formularea Declarației de către Republica Moldova în virtutea articolului 14 din Convenție nu presupune careva cheltuieli financiare suplimentare.

Aspectul economic: Declarația care urmează a fi formulată de către Republica Moldova în vederea recunoașterii competenței Comitetului ONU nu va afecta economia Republicii Moldova.

Aspectul temporar: Declarația urmează a fi depusă de către statul parte interesat la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care comunică o copie de pe acestea celorlalte state părți. Declarația va intra în vigoare din momentul notificării de către statul parte interesat Secretarului general al ONU despre îndeplinirea procedurilor interne necesare intrării în vigoare a acesteia.

Oleg EFRIM

Ministru

MD-2033, Chişinău, Piaţa Marii Adunări Naţionale, 1
tel. +373-22-25-01-07, fax +373-22-23-40-64
E-mail: mineconcom@mec.gov.md
Pagina web: www.mec.gov.md

MD-2033, Кишинёу, Площа Марий Адунарь Национале, 1
тел. +373-22-25-01-07, факс +373-22-23-40-64
E-mail: mineconcom@mec.gov.md
Веб-страница: www.mec.gov.md

06-1d-201d nr. 10-6428
La nr. 06/9388 din 03.12. 20 12

Ministerul Justiţiei

Urmare examinării setului de materiale în vederea recunoaşterii competenţei Comitetului ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială de a primi şi examina comunicări din partea persoanelor care se consideră lezate în drepturile garantate de Convenţie, Ministerul Economiei comunică despre susţinerea acestuia fără obiecţii şi propuneri.

Viceministru

Octavian CALMIĆ

2005, mun. Chişinău, str. Cosmonauţilor 7
tel.: 22-66-29

12.03.2011 nr. 12/1-02/430
La nr. 06/4434 din 25.06.2011

Ministerul Justiţiei

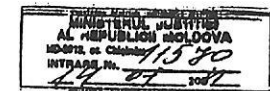
Cu referinţă la scrisoarea nr. 06/4734 din 27.06.2011, parvenită de la Ministerul Justiţiei, privind examinarea şi avizarea setului de materiale privind aprobarea proiectului de lege pentru înaintatarea Declaraţiei de către Republica Moldova în virtutea articolului 14 din Convenţia internaţională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, în vederea recunoaşterii competenţei Comitetului ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială de a primi şi examina comunicări emanînd de la persoane sau grupuri de persoane care pretind a fi victime ale violării drepturilor garantate de Convenţie, adoptată la 21 decembrie 1965, Ministerul Finanţelor Vă comunică, în limita competenţelor sale funcţionale, lipsa de obiecţii pe marginea subiectului dat.

Veaceslav NEGRUŢA

Ministru

Ex: Eugen Grecu
Tel: 24 37 54

F.P.P. "Tipografia Centrală", c. 340, t. 16 006

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE ȘI INTEGRĂRII EUROPENE
AL REPUBLICII MOLDOVA
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS AND EUROPEAN INTEGRATION
OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA

Str. 31 August 1989 80, MD-2012 Chișinău • Tel: (373 22) 233940 • Fax: (373 22) 232302 • http://www.mfa.gov.md

Nr. DI-04/3-1056/14-08 2011

Domnului Oleg EFRIM
Ministrul Justiției

Stimate Domnule Ministru,

Cu referire la scrisoarea Ministerului Justiției nr. 06/4734 din 27.06.2011, privind avizarea setului de materiale ce ține de înaintarea Declarației privind recunoașterea de către Republica Moldova a competenței Comitetului pentru Eliminarea Discriminării Rasiale (Comitetul), în conformitate cu art. 14 din Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 21 decembrie 1965 (Convenția), aducem la cunoștință că MAEIE a examinat setul nominalizat pe care îl avizează favorabil, cu următoarele observații și propuneri:

1. Cu referire la titlul proiectului de lege supus avizării, se propune următoarea redacție: „privind formularea Declarației Republicii Moldova la Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, adoptată la New York la 21 decembrie 1965”. Modificarea în cauză este în conformitate cu art. 8 alin. 1 și art. 14 alin. 1 a Convenției și corespunde practicii legislative în domeniu;
2. La art. 1 al proiectului se consideră oportună următoarea redacție:
Art.1. - Republica Moldova formulează următoarea Declarație la Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, adoptată la New York la 21 decembrie 1965, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului Nr. 707-XII din 10 septembrie 1991:

„În conformitate cu articolul 14 alineatul 1 din Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, Republica Moldova recunoaște competența Comitetului pentru Eliminarea Discriminării Rasiale de a primi și examina comunicări emanând de la persoane sau grupuri de persoane care se află în jurisdicția Republicii Moldova și pretind a fi victime ale violării de către Republica Moldova a vreunui dintre drepturile stabilite de Convenție, cu rezerva că acest Comitet nu va lua în considerare nici o comunicare, fără constatarea că aceeași cauză nu este luată în considerare sau nu a fost deja luată în considerare în cadrul altei proceduri internaționale de anchetă sau de reglementare.

Republica Moldova își rezervă dreptul de a crea sau desemna un organ național responsabil după cum este stabilit în articolul 14 alineatul 2 al Convenției menționate mai sus”.

Propunerea în cauză se bazează pe următoarele argumente. În conformitate cu prevederile art. 14 al Convenției orice stat parte poate recunoaște sau nu competența Comitetului pentru Eliminarea Discriminării Rasiale (art. 14 alin. 1)

precum și este liber de a decide în privința creării sau desemnării, în conformitate cu legislația națională, a unui organ cu competență de a primi și examina cererile persoanelor ce țin de încălcarea drepturilor prevăzute de Convenție (art.14. alin. 2). Examinând proiectul supus avizării putem concluziona că Republica Moldova dorește să recunoască competența Comitetului și intenționează să desemneze ulterior prin hotărâre de Guvern, un organ responsabil de realizarea prevederilor art. 14 din Convenție. În acest context în Declarația Republicii Moldova, pe lângă faptul acceptării competenței Comitetului, este necesar, fie de specificat expres organul responsabil în sensul alin. 2 art. 14, fie de menționat intenția statului de a crea sau desemna un atare organ pe viitor. De asemenea, completarea art. 1 din proiectul de lege cu expresiile „care se află în jurisdicția sa”, precum și a „violării de către Republica Moldova a vreunui dintre drepturile stabilite de Convenție” sunt în conformitate cu art. 14 alin. 1 al Convenției.

Cît privește formularea rezervei, aceasta este în conformitate cu principiul general de drept – non bis in idem – conform căruia aceeași faptă culpabilă a unui subiect de drept nu poate fi sancționată decât o singură dată și a fost formulată de majoritatea statelor care au recunoscut competența Comitetului. Menționăm că principiul non bis in idem este reflectat și în art. 35 alin. 2 lit. b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

3. La art. 2 al proiectului de lege a substitui cuvîntul „numi” cu „va crea sau desemna” și după cuvîntul „Convenției” a completa cu sintagma „menționate, va formula declarația privind crearea sau desemnarea acestui organ”;
4. La art. 3 al proiectului după cuvîntul „declarațiilor” a completa cu cuvintele „prevăzute la art. 1 și 2”;
5. Pornind de la faptul că recunoașterea de către Republica Moldova a competenței Comitetului și desemnarea organului responsabil de realizarea prevederilor art. 14 din Convenție impune modificarea cadrului legislativ național, se consideră necesar ca proiectul legii privind recunoașterea competenței Comitetului și proiectul legii de modificare a legislației să fie prezentate concomitent, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. 2 din Legea Nr. 595 din 24.09.1999 privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova.
6. Totodată, setul de materiale urmează a fi completat cu expunerea de motive privind necesitatea formulării declarațiilor respective.

Cu respect,

Iurie LEANCĂ
Viceprim-ministru,
Ministru

